Scrisoarea lui Pavel către Romani

1 Pavel, slujitor al lui Isus Hristos, *chemat ca
apostol, pus deoparte pentru vestea cea bună a
lui Dumnezeu,
2 pe care a făgăduit-o mai înainte prin
proorocii Săi în Sfintele Scripturi,
3 despre Fiul Său, născut din neamul† lui
David, după trup,
4 care a fost declarat Fiul lui Dumnezeu cu
putere, după Duhul sfințeniei, prin învierea din
morți, Isus Hristos, Domnul nostru,
5 prin care am primit harul și apostolatul pen-
tru ascultarea credinței printre toate neamurile,
pentru Numele Lui;
6 printre care și voi sunteți chemați să
aparțineți lui Isus Cristos;
7 tuturor celor care sunt în Roma, iubiți de
Dumnezeu, chemați să fie sfinți: Harul și pacea
să vă fie vouă, de la Dumnezeu Tatăl nostru și de
la Domnul Isus Hristos.
8 Mai întâi, mulțumesc Dumnezeului meu,
prin Isus Hristos, pentru voi toți, pentru că
credința voastră este vestită în toată lumea.
9 Căci martor îmi este Dumnezeu, căruia îi
slujesc în duhul meu în Buna Vestire a Fiului său,
cât de neîncetat fac mereu pomenirea voastră în
rugăciunile mele,

---

* **1:1** “Hristos” înseamnă “Unsul”. † **1:3** sau, semințe

10 cerând, dacă acum, în sfârșit, prin voia lui
Dumnezeu, să fiu învrednicit să ajung la voi.
11 Căci doresc mult să vă văd, ca să vă pot
împărtăși vreun dar spiritual, pentru ca voi să
fiți întăriți;
12 adică, ca eu împreună cu voi să fiu încurajat
în voi, fiecare dintre noi prin credința celuilalt,
atât a voastră, cât și a mea.
13 Și nu vreau să nu știți, fraților, că de
multe ori am plănuit să vin la voi, dar am fost
împiedicat până acum, ca să aduc rod și printre
voi, ca și printre celelalte neamuri.
14 Sunt dator atât grecilor, cât și străinilor, atât
celor înțelepți, cât și celor nebuni.
15 Așadar, atât cât este în mine, sunt
nerăbdător să propovăduiesc vestea cea bună și
vouă, care sunteți în Roma.
16 Căci nu mi-e rușine de vestea cea bună a lui
Hristos, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu
pentru mântuirea fiecăruia care crede, mai întâi
a iudeilor și apoi a grecilor.
17 Căci în ea se descoperă dreptatea lui Dum-
nezeu, din credință în credință. După cum este
scris: “Dar cel neprihănit va trăi prin credință”.
‡
18 Căci mânia lui Dumnezeu se arată din ceruri
împotriva oricărei nelegiuiri și nedreptăți a
oamenilor care înăbușă adevărul în nedreptate,
19 pentru că ceea ce este cunoscut de Dum-
nezeu se arată în ei, căci Dumnezeu le-a de-
scoperit.

‡ **1:17** Habacuc 2:4

20 Căci lucrurile invizibile ale Lui, de la crearea
lumii, se văd în mod clar, fiind percepute prin
lucrurile care sunt făcute, adică puterea Lui
veșnică și divinitatea Lui, pentru ca ei să fie fără
scuză.
21 Pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au
slăvit ca Dumnezeu și nu I-au adus mulțumiri, ci
au devenit deșerți în raționamentul lor și inima
lor fără minte s-a întunecat.
22 Și, făcându-se înțelepți, s-au făcut nebuni,
23 și au schimbat slava Dumnezeului cel
neînsuflețit cu asemănarea unui chip de om
coruptibil, de păsări, de patrupede și de
târâtoare.
24 De aceea, Dumnezeu i-a și predat, în poftele
inimilor lor, la necurăție, pentru ca trupurile lor
să fie dezonorate între ei;
25 care au schimbat adevărul lui Dumnezeu
cu minciuna și s-au închinat și au slujit mai
degrabă creaturii decât Creatorului, care este
binecuvântat în veci. Amin.
26 De aceea Dumnezeu i-a lăsat să se lase pradă
patimilor josnice. Căci femeile lor au schimbat
funcția naturală în ceea ce este împotriva na-
turii.
27 La fel și bărbații, părăsind funcția naturală
a femeii, s-au aprins în poftele lor unii față de
alții, bărbații făcând ceea ce este nepotrivit cu
bărbații și primind în ei înșiși pedeapsa cuvenită
pentru greșeala lor.
28 Chiar dacă au refuzat să-L aibă pe Dum-
nezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a predat
unei minți reprobabile, ca să facă ceea ce nu se
cuvine;

29 fiind plini de toată nedreptatea, de imoralitate sexuală, de răutate, de lăcomie, de
răutate; plini de invidie, de crimă, de ceartă,
de înșelăciune, de obiceiuri rele, calomniatori
în secret,
30 hulitori, urâcioși față de Dumnezeu,
obraznici, aroganți, lăudăroși, inventatori de
lucruri rele, neascultători față de părinți,
31 lipsiți de înțelegere, călcători de legământ,
fără afecțiune firească, neiertători, nemiloși;
32 care, cunoscând rânduiala lui Dumnezeu, că
cei care practică astfel de lucruri sunt vrednici
de moarte, nu numai că fac același lucru, dar și
aprobă pe cei care le practică.

2

1 De aceea, omule, oricine ai fi tu, care judeci,
ești fără prihană. Căci în ceea ce judeci pe altul,
te osândești pe tine însuți. Căci tu, care judeci,
practici aceleași lucruri.
2 Noi știm că judecata lui Dumnezeu este con-
formă cu adevărul împotriva celor care practică
astfel de lucruri.
3 Crezi tu, omule, care judeci pe cei care
practică astfel de lucruri și faci la fel, că vei scăpa
de judecata lui Dumnezeu?
4 Sau disprețuiești tu bogăția bunătății, a
îngăduinței și a răbdării Lui, fără să știi că
bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?
5 Ci, după împietrirea voastră și inima voas-
tră neîmpăcată, vă strângeți pentru voi însivă
mânie în ziua mâniei, a revelației și a dreptei
judecăți a lui Dumnezeu,

6 care “va răsplăti fiecăruia după faptele sale”. *
7 celor care, prin perseverența în binele făcut, caută gloria, onoarea și incoruptibilitatea, viața veșnică;
8 dar celor care sunt egoiști și nu ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, le va fi mânia, indignarea,
9 asuprirea și chinul asupra oricărui suflet de om care face răul, mai întâi iudeilor și apoi grecilor.
10 Dar slava, cinstea și pacea sunt pentru orice om care face binele, mai întâi pentru iudeu și apoi pentru grec.
11 Căci la Dumnezeu nu este părtinire.
12 Căci toți cei ce au păcătuit fără lege vor pieri și fără lege. Toți cei care au păcătuit sub Lege vor fi judecați prin Lege.
13 Căci nu ascultătorii legii sunt cei care sunt drepți înaintea lui Dumnezeu, ci cei care împlinesc legea vor fi îndreptățiți
14 (pentru că atunci când neamurile care nu au legea fac prin natură lucrurile legii, aceștia, neavând legea, sunt o lege pentru ei înșiși,
15 prin faptul că arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor mărturisind cu ei, iar gândurile lor între ei acuzându-i sau dimpotrivă scuzându-i)
16 în ziua în care Dumnezeu va judeca tainele oamenilor, potrivit cu Buna Vestire a mea, prin Isus Hristos.

---

* **2:6** Psalmul 62:12; Proverbe 24:12

17 Tu porți numele de iudeu, te sprijini pe Lege,
te lauzi în Dumnezeu,
18 cunoști voia Lui și aprobi lucrurile bune,
fiind învățat din Lege,
19 și ești încredințat că tu însuți ești călăuză
orbilor, lumină pentru cei ce sunt în întuneric,
20 îndrumător al celor nebuni, învățător al
copiilor, având în Lege forma cunoștinței și a
adevărului.
21 Așadar, tu, care înveți pe altul, nu te înveți și
pe tine însuți? Tu, care propovăduiești că omul
nu trebuie să fure, tu furi?
22 Tu, care spui că un om nu trebuie să comită
adulter, comiți tu adulter? Voi, care aveți în ură
idolii, jefuiți templele?
23 Voi, care vă lăudați cu legea, îl dezonorați pe
Dumnezeu prin nerespectarea legii?
24 Căci "numele lui Dumnezeu este hulit
printre neamuri din cauza voastră"†, așa cum
este scris.
25 Căci, într-adevăr, circumcizia este de fo-
los, dacă ești împlinitor al legii, dar dacă ești
călcător al legii, circumcizia ta a devenit necir-
cumcizie.
26 Așadar, dacă cel netăiat împrejur ține
rânduielile Legii, nu cumva netăierea lui
împrejur nu va fi socotită ca fiind circumcizie?
27 Nu te vor judeca oare pe tine, care cu litera
și cu circumcizia ești un călcător de lege, cei care
sunt fizic netăiați împrejur, dar care împlinesc
legea?
28 Căci nu este iudeu cel care este unul în afară,

† **2:24** Isaia 52:5; Ezechiel 36:22

nici circumcizia care este exterioară în carne;
29 ci este iudeu cel care este unul înăuntru,
iar circumcizia este cea a inimii, în duh, nu în
literă; a cărui laudă nu vine de la oameni, ci de
la Dumnezeu.

3

1 Atunci ce avantaj are evreul? Sau care este
folosul circumciziei?
2 Mult în toate privințele! Pentru că, mai
întâi de toate, li s-au încredințat revelațiile lui
Dumnezeu.
3 Căci ce s-ar întâmpla dacă unii ar fi fără
credință? Oare lipsa lor de credință va anula
credincioșia lui Dumnezeu?
4 Să nu se întâmple niciodată! Da, să fie găsit
Dumnezeu adevărat, dar orice om mincinos.
După cum este scris,
"pentru ca să fiți îndreptățiți în cuvintele voas-
tre,
și ar putea să prevaleze atunci când veți veni
la judecată." *
5 Dar dacă neprihănirea noastră face să se
recunoască neprihănirea lui Dumnezeu, ce vom
spune? Este nedrept Dumnezeu care provoacă
mânie? Vorbesc așa cum vorbesc oamenii.
6 Să nu se întâmple niciodată! Căci atunci cum
va judeca Dumnezeu lumea?
7 Căci dacă adevărul lui Dumnezeu, prin min-
ciuna mea, a abundat spre gloria lui, de ce sunt
și eu judecat tot ca păcătos?
8 De ce nu (așa cum se spune în mod calomnios
și cum afirmă unii că spunem): "Să facem răul,

* **3:4** Psalmul 51:4

ca să vină binele?”? Cei care spun așa sunt
condamnați pe bună dreptate.
9 Și atunci, ce se întâmplă? Suntem noi mai
buni decât ei? Nu, în niciun caz. Căci noi i-am
avertizat anterior atât pe iudei, cât și pe greci, că
toți sunt sub păcat.
10 După cum este scris,
“Nu este nimeni neprihănit;
nu, nici unul.
11 Nu este nimeni care să înțeleagă.
Nu există nimeni care să-L caute pe Dumnezeu.
12 Toți s-au îndepărtat.
Împreună au devenit neprofitabile.
Nu există nimeni care să facă binele,
nu, nici măcar unul.” †
13 “Gâtul lor este un mormânt deschis.
Cu limbile lor au folosit înșelăciunea.” ‡
“Otrava viperelor este sub buzele lor.” §
14 “Gura lor este plină de blestem și de amărăciune.” *
15 Picioarele lor sunt iuți la vărsarea sângelui.
16 Distrugerea și nenorocirea sunt în căile lor.
17 Calea păcii, ei nu au cunoscut-o.” †
18 “Nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor lor.” ‡
19 Și știm că tot ce spune Legea vorbește celor
ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie
închisă și toată lumea să fie supusă judecății lui
Dumnezeu.

---

† **3:12** Psalmul 14:1-3; 53:1-3; Eclesiastul 7:20 ‡ **3:13** Psalmul 5:9 § **3:13** Psalmul 140:3 * **3:14** Psalmul 10:7 † **3:17** Isaia 59:7-8 ‡ **3:18** Psalmul 36:1

20 Fiindcă prin faptele Legii, nicio făptură nu
va fi îndreptățită înaintea Lui; căci prin Lege
vine cunoașterea păcatului.
21 Dar acum, afară de Lege, s-a descoperit o
neprihănire a lui Dumnezeu, mărturisită prin
Lege și prin prooroci,
22 neprihănirea lui Dumnezeu prin credința în
Isus Hristos, pentru toți și pentru toți cei ce cred.
Căci nu este nicio deosebire,
23 căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de gloria
lui Dumnezeu;
24 fiind îndreptățiți gratuit prin harul său, prin
răscumpărarea care este în Isus Cristos,
25 pe care Dumnezeu l-a trimis ca jertfă§ de
ispășire prin credința în sângele său, pentru
o demonstrație a dreptății sale prin trecerea
peste păcatele anterioare, în îngăduința lui
Dumnezeu;
26 pentru a demonstra dreptatea sa în timpul
prezent, pentru ca el însuși să fie drept și
justițiarul celui care are credință în Isus.
27 Atunci unde este lăudăroșenia? Ea este
exclusă. Prin ce fel de lege? A faptelor? Nu,
ci printr-o lege a credinței.
28 Susținem deci că omul este justificat prin
credință, fără faptele legii.
29 Sau Dumnezeu este oare numai Dumnezeul
iudeilor? Nu este el Dumnezeul și al neamurilor?
Ba da, și al neamurilor,
30 de vreme ce, într-adevăr, există un singur
Dumnezeu care va justifica pe cei tăiați împrejur

§ **3:25** sau, o ispășire

prin credință și pe cei netăiați împrejur prin
credință.
31 În acest caz, anulăm noi Legea prin cred-
ință? Să nu se întâmple niciodată! Nu, noi
stabilim legea.

4

1 Atunci ce vom spune că Avraam, strămoșul
nostru, a găsit după trup?
2 Căci, dacă Avraam a fost îndreptățit prin
fapte, are cu ce să se laude, dar nu față de
Dumnezeu.
3 Căci ce spune Scriptura? "Avraam a crezut
pe Dumnezeu și i s-a socotit ca neprihănire." *
4 Or, pentru cel care lucrează, răsplata nu este
socotită ca un har, ci ca ceva datorat.
5 Dar celui care nu lucrează, ci crede în Cel
care justifică pe cei neevlavioși, credința lui este
socotită drept dreptate.
6 Așa cum și David pronunță binecuvântarea
asupra omului căruia Dumnezeu îi socotește
dreptate în afară de fapte:
7 "Ferice de cei cărora li se iartă fărădelegile,
ale căror păcate sunt acoperite.
8 Binecuvântat este omul pe care Domnul nu-l va
acuza de păcat." †
9 Este deci binecuvântarea aceasta numai pen-
tru cei tăiați împrejur, sau și pentru cei netăiați
împrejur? Căci noi spunem că credința i-a fost
socotită lui Avraam ca neprihănire.

---

* **4:3** Geneza 15:6 † **4:8** Psalmul 32:1-2

10 Cum a fost deci socotită? Când era în circum-
cizie, sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci
în necircumcizie.
11 El a primit semnul circumciziei, ca pecete a
neprihănirii credinței pe care o avea când era
în necircumcizie, ca să fie tatăl tuturor celor ce
cred, chiar dacă sunt în necircumcizie, pentru ca
și lor să li se socotească neprihănirea.
12 El este tatăl circumciziei pentru cei care
nu numai că sunt din circumcizie, dar care și
umblă pe urmele acelei credințe a tatălui nostru
Avraam, pe care el a avut-o în necircumcizie.
13 Căci făgăduința făcută lui Avraam și ur-
mașilor lui, că el va fi moștenitorul lumii, nu
a fost făcută prin lege, ci prin neprihănirea
credinței.
14 Căci, dacă moștenitorii sunt cei ce țin de
Lege, credința se anulează și făgăduința rămâne
fără efect.
15 Căci legea produce mânie; căci unde nu este
lege, nu este nici neascultare.
16 De aceea este din credință, ca să fie după
har, pentru ca făgăduința să fie sigură pentru
toți urmașii, nu numai pentru cei din lege, ci
și pentru cei din credința lui Avraam, care este
tatăl nostru al tuturor.
17 După cum este scris: “Te-am făcut tatăl
multor neamuri”.‡ Aceasta în prezența celui în
care a crezut: Dumnezeu, care dă viață celor
morți și numește lucrurile care nu sunt, ca și
cum ar fi.
18 Împotriva nădejdii, Avraam a crezut în
nădejde, ca să devină tatăl multor neamuri,

‡ **4:17** Geneza 17:5

potrivit cu ceea ce fusese spus: “Așa va fi
urmașul tău”. §
19 Fără să slăbească în credință, el nu s-a
gândit la propriul său trup, care era deja uzat
(el fiind în vârstă de aproape o sută de ani), și la
moartea pântecelui Sarei.
20 Cu toate acestea, privind la promisiunea lui
Dumnezeu, el nu s-a clătinat din necredință, ci s-
a întărit prin credință, dând slavă lui Dumnezeu
21 și fiind pe deplin încredințat că ceea ce
promisese, era și în stare să împlinească.
22 De aceea și acest lucru i-a fost “creditat ca
neprihănire”. *
23 Or, nu a fost scris că i s-a socotit numai
pentru el,
24 ci și pentru noi, cărora li se va socoti, care
credem în cel care l-a înviat din morți pe Isus,
Domnul nostru,
25 care a fost dat pentru greșelile noastre și a
înviat pentru îndreptățirea noastră.

5

1 Deci, fiind îndreptățiți prin credință, avem
pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus
Hristos,
2 prin care, de asemenea, avem acces prin
credință la acest har în care stăm. Ne bucurăm
în speranța gloriei lui Dumnezeu.
3 Și nu numai atât, ci ne bucurăm și în
suferințele noastre, știind că suferința produce
perseverență;

---

§ **4:18** Geneza 15:5 * **4:22** Geneza 15:6

4 iar perseverența, caracter dovedit; iar caracterul dovedit, speranță;
5 iar speranța nu ne dezamăgește, pentru
că dragostea lui Dumnezeu a fost revărsată în
inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost
dat.
6 Căci, pe când eram noi încă slabi, Hristos a
murit la vremea potrivită pentru cei nelegiuiți.
7 Căci cu greu va muri cineva pentru un om
neprihănit. Totuși, poate că pentru un om bun
cineva chiar va îndrăzni să moară.
8 Dar Dumnezeu Își recomandă dragostea față
de noi, prin faptul că, pe când eram încă
păcătoși, Hristos a murit pentru noi.
9 Cu atât mai mult, fiind acum îndreptățiți prin
sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui
Dumnezeu.
10 Căci dacă, pe când eram vrăjmași, am fost
împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său,
cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi mântuiți
prin viața lui.
11 Și nu numai atât, ci ne și bucurăm în
Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, prin
care am primit acum împăcarea.
12 Așadar, după cum păcatul a intrat în lume
printr-un singur om și moartea prin păcat, tot
așa și moartea a trecut la toți oamenii, pentru că
toți au păcătuit.
13 Căci, până la apariția Legii, păcatul era în
lume; dar păcatul nu este acuzat când nu există
Legea.
14 Cu toate acestea, moartea a domnit de la
Adam până la Moise, chiar și peste cei ale căror

păcate nu au fost ca neascultarea lui Adam, care
este o prefigurare a celui ce avea să vină.

15 Dar darul gratuit nu este ca și fărădelegea.
Căci, dacă prin greșeala unuia singur au murit
cei mulți, cu atât mai mult harul lui Dumnezeu
și darul prin harul unui singur om, Isus Hristos,
a abundat pentru cei mulți.
16 Darul nu este ca prin unul singur care a
păcătuit; căci judecata a venit prin unul singur
spre osândă, dar darul gratuit a urmat multor
fărădelegi spre îndreptățire.
17 Căci, dacă prin fărădelegea unuia singur a
domnit moartea prin unul singur, cu atât mai
mult cei care primesc abundența harului și a
darului neprihănirii vor domni în viață prin
unul singur, Isus Hristos.

18 Astfel, după cum, printr-o singură
fărădelege, toți oamenii au fost condamnați,
tot așa, printr-o singură faptă de dreptate, toți
oamenii au fost îndreptățiți pentru viață.
19 Căci, după cum prin neascultarea unui
singur om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa,
prin ascultarea unuia singur, mulți vor fi făcuți
neprihăniți.
20 Legea a venit pentru ca fărădelegea să
abunde; dar acolo unde a abundat păcatul, harul
a abundat și mai mult,
21 pentru ca, după cum păcatul a domnit în
moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate
pentru viața veșnică, prin Isus Hristos, Domnul
nostru.

6

1 Ce să spunem atunci? Să continuăm în păcat,
pentru ca harul să abunde?
2 Să nu se întâmple niciodată! Noi, care am
murit față de păcat, cum am mai putea trăi în
el?
3 Sau nu știți că noi toți cei care am fost
botezați în Hristos Isus am fost botezați în
moartea lui?
4 Am fost deci îngropați împreună cu el prin
botez în moarte, pentru ca, după cum Hristos a
înviat din morți prin gloria Tatălui, tot așa și noi
să umblăm într-o viață nouă.

5 Căci, dacă ne-am unit cu El în asemănarea
morții Lui, vom fi și noi părtași la învierea Lui,
6 știind că omul nostru cel vechi a fost răstignit
împreună cu El, pentru ca trupul păcatului să fie
desființat, ca să nu mai fim robi ai păcatului.
7 Căci cel care a murit a fost eliberat de păcat.
8 Dar dacă am murit împreună cu Hristos,
credem că și noi vom trăi împreună cu el,
9 știind că Hristos, înviind din morți, nu mai
moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra lui!
10 Căci moartea în care a murit, a murit o
singură dată pentru păcat; dar viața pe care o
trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.
11 Astfel, considerați-vă și voi înșivă ca fiind
morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu în
Hristos Isus, Domnul nostru.

12 De aceea, nu lăsați păcatul să domnească în
trupul vostru muritor, ca să-l ascultați în poftele
lui.

13 De asemenea, nu vă prezentați membrele
voastre păcatului ca instrumente ale nedrep-
tății, ci prezentați-vă lui Dumnezeu ca vii din
morți, iar membrele voastre ca instrumente ale
dreptății pentru Dumnezeu.
14 Căci păcatul nu va avea stăpânire asupra
voastră, pentru că nu sunteți sub lege, ci sub har.
15 Și atunci, ce se întâmplă? Să păcătuim
pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Să
nu se întâmple niciodată!
16 Nu știți că, atunci când vă prezentați ca niște
robi și ascultați de cineva, sunteți robii celui de
care ascultați, fie de păcat spre moarte, fie de
ascultare spre dreptate?
17 Dar mulțumim lui Dumnezeu că, în timp ce
erați robi ai păcatului, ați devenit ascultători din
inimă față de acea formă de învățătură la care
ați fost predați.
18 Fiind eliberați de păcat, ați devenit robi ai
neprihănirii.
19 Vorbesc în termeni omenești, din pricina
slăbiciunii cărnii voastre; căci, după cum v-ați
prezentat mădularele ca robi ai necurăției și ai
răutății peste răutăți, tot așa acum prezentați
mădularele voastre ca robi ai neprihănirii pen-
tru sfințire.
20 Căci atunci când erați robi ai păcatului, erați
liberi de neprihănire.
21 Ce roade aveați deci atunci în lucrurile de
care vă rușinați acum? Căci sfârșitul acelor
lucruri este moartea.
22 Dar acum, fiind eliberați de păcat și deveniți
robi ai lui Dumnezeu, aveți rodul sfințirii și

rezultatul vieții veșnice.
23 Căci plata păcatului este moartea, dar darul
gratuit al lui Dumnezeu este viața veșnică în
Hristos Isus, Domnul nostru.

7

1 Sau nu știți voi, fraților, căci vorbesc cu
oameni care cunosc Legea, că Legea stăpânește
asupra omului cât trăiește el?
2 Căci femeia care are un soț este legată prin
lege de soț cât trăiește el, dar dacă soțul moare,
ea este eliberată de legea soțului.
3 Deci, dacă, cât timp trăiește soțul, ea se
unește cu un alt bărbat, ar fi numită adulteră.
Dar dacă soțul moare, ea este eliberată de legea
soțului, astfel că nu este adulteră, deși este unită
cu un alt bărbat.
4 Așadar, frații mei, și voi ați fost făcuți morți
față de Lege prin trupul lui Hristos, ca să vă uniți
cu altul, cu Cel înviat din morți, ca să producem
roade pentru Dumnezeu.
5 Căci, atunci când eram în carne, patim-
ile păcătoase care erau prin lege lucrau în
membrele noastre pentru a produce roade spre
moarte.
6 Dar acum am fost eliberați de Lege, după
ce am murit față de cea în care eram ținuți,
astfel încât slujim în noutatea duhului, și nu în
vechimea literei.
7 Ce vom spune atunci? Este legea păcat?
Să nu fie niciodată! Cu toate acestea, nu aș fi
cunoscut păcatul decât prin lege. Căci nu aș fi

cunoscut pofta dacă legea nu ar fi spus: “Să nu poftești”. *
8 Dar păcatul, găsind prilej prin poruncă, a
produs în mine tot felul de pofte. Căci, în afara
legii, păcatul este mort.
9 În afară de Lege, am fost odată viu, dar când
a venit porunca, păcatul a reînviat și am murit.
10 Porunca, care era pentru viață, am aflat că
este pentru moarte;
11 căci păcatul, găsind prilej prin poruncă, m-
a înșelat și prin ea m-a omorât.
12 De aceea, Legea este cu adevărat sfântă și
porunca sfântă, dreaptă și bună.
13 Deci ceea ce este bun a devenit pentru mine
moarte? Să nu fie niciodată! Dar păcatul, ca să
se arate că este păcat, producea moarte în mine
prin ceea ce este bun, pentru ca prin poruncă
păcatul să devină peste măsură de păcătos.
14 Căci știm că Legea este spirituală, dar eu
sunt trupesc, vândut sub păcat.
15 Căci nu înțeleg ce fac. Căci nu practic ceea
ce doresc să fac, ci ceea ce urăsc, aceea fac.
16 Dar dacă ceea ce nu doresc, aceea fac,
consimt Legii că este bună.
17 Deci acum nu mai sunt eu cel care o face, ci
păcatul care locuiește în mine.
18 Căci știu că în mine, adică în carnea mea, nu
locuiește nimic bun. Căci dorința este prezentă
la mine, dar nu o găsesc făcând ceea ce este bun.
19 Căci binele pe care-l doresc, nu-l fac; dar răul
pe care nu-l doresc, pe acela îl practic.

---

* **7:7** Exodul 20:17; Deuteronomul 5:21

20 Dar dacă ceea ce nu doresc, fac, nu mai
sunt eu cel care face, ci păcatul care locuiește
în mine.
21 Găsesc deci legea că, în timp ce eu doresc să
fac binele, răul este prezent.
22 Căci eu mă bucur de legea lui Dumnezeu
după cele lăuntrice,
23 dar văd în mădularele mele o lege diferită,
care se luptă împotriva legii minții mele și mă
aduce în captivitate sub legea păcatului care este
în mădularele mele.
24 Ce om nenorocit sunt eu! Cine mă va izbăvi
din trupul acestei morți?
25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Hristos,
Domnul nostru! Așadar, cu mintea, eu însumi
slujesc legii lui Dumnezeu, dar cu carnea, legii
păcatului.

8

1 Așadar, acum nu este nici o condamnare
pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu umblă
după trup, ci după Duhul. *
2 Căci legea Duhului de viață în Hristos Isus
m-a făcut liber de legea păcatului și a morții.
3 Căci ceea ce nu putea face legea, fiindcă era
slabă prin carne, Dumnezeu a făcut, trimițându-
și propriul Fiu în chip de carne păcătoasă și
pentru păcat, a condamnat păcatul în carne,
4 pentru ca rânduiala legii să fie împlinită în
noi, care nu umblăm după carne, ci după Duhul.

* **8:1** TR omite “Dumnezeu”

5 Căci cei care trăiesc după trup își pun mintea
la lucrurile trupului, dar cei care trăiesc după
Duhul, la lucrurile Duhului.
6 Căci mintea cărnii este moarte, dar mintea
Duhului este viață și pace;
7 pentru că mintea cărnii este ostilă lui Dum-
nezeu, deoarece nu se supune legii lui Dumnezeu
și nici nu poate fi.
8 Cei care sunt în carne nu pot să placă lui
Dumnezeu.
9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duh, dacă
Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Dar dacă
cineva nu are Duhul lui Hristos, nu este al lui.
10 Dacă Hristos este în voi, trupul este mort
din pricina păcatului, dar spiritul este viu din
pricina neprihănirii.
11 Dar dacă Duhul celui care l-a înviat pe Isus
din morți locuiește în voi, cel care l-a înviat pe
Isus Hristos din morți va da viață și trupurilor
voastre muritoare, prin Duhul Său care locuiește
în voi.
12 Deci, fraților, nu suntem datori să trăim
după trup, ca să trăim după trup.
13 Căci, dacă trăiți după trup, trebuie să muriți;
dar dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele
trupului, veți trăi.
14 Căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui
Dumnezeu, aceștia sunt copiii lui Dumnezeu.
15 Căci nu ați primit din nou duhul robiei
pentru frică, ci ați primit Duhul adopției, prin
care strigăm: “Abba! Tată!”
16 Însuși Duhul mărturisește cu duhul nostru
că suntem copii ai lui Dumnezeu;

17 și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori,
moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-
moștenitori cu Hristos, dacă suferim împreună
cu El, ca să fim și noi proslăviți împreună cu El.
18 Căci consider că suferințele de acum nu sunt
vrednice de comparație cu slava care se va arăta
față de noi.
19 Căci creația așteaptă cu nerăbdare arătarea
copiilor lui Dumnezeu.
20 Căci creația a fost supusă deșertăciunii, nu
din voia ei, ci din cauza celui care a supus-o, în
speranța
21 că și creația însăși va fi eliberată din
robia stricăciunii în libertatea gloriei copiilor lui
Dumnezeu.
22 Căci știm că întreaga creație geme și se
chinuiește în dureri împreună până acum.
23 Nu numai noi înșine, ci și noi înșine, care
avem primele roade ale Duhului, chiar și noi
înșine gemem în noi înșine, așteptând adopția,
răscumpărarea trupului nostru.
24 Căci am fost mântuiți în speranță, dar
speranța care se vede nu este speranță. Căci cine
speră în ceea ce vede?
25 Dar dacă sperăm în ceea ce nu vedem,
așteptăm cu răbdare.
26 Tot așa și Duhul Sfânt ne ajută în
slăbiciunile noastre, pentru că nu știm să ne
rugăm cum trebuie. Dar însuși Duhul mijlocește
pentru noi cu gemete care nu pot fi rostite.
27 Cel care cercetează inimile știe ce este în
mintea Duhului, pentru că el mijlocește pentru
sfinți, potrivit lui Dumnezeu.

28 Știm că toate lucrurile lucrează împreună
spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, al celor
ce sunt chemați după planul Lui.
29 Căci pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte,
i-a și predestinat să fie conformați cu chipul
Fiului Său, pentru ca El să fie cel dintâi născut
între mulți frați.
30 Pe cei pe care i-a predestinat, pe aceia i-a și
chemat. Pe cei pe care i-a chemat, pe aceia i-a și
îndreptățit. Pe cei pe care i-a justificat, pe aceia
i-a și glorificat.

31 Ce să spunem despre aceste lucruri?
Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi
împotriva noastră?
32 El, care nu și-a cruțat propriul Fiu, ci L-a
predat pentru noi toți, cum nu ne-ar da și El,
împreună cu El, toate lucrurile?
33 Cine ar putea aduce o acuzație împotriva
aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care
justifică.
34 Cine este cel care condamnă? Este Hristos,
care a murit, ba mai mult, care a înviat din
morți, care este la dreapta lui Dumnezeu, care
și el mijlocește pentru noi.

35 Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui
Hristos? Ar putea oare opresiunea, sau chinul,
sau persecuția, sau foametea, sau goliciunea, sau
primejdia, sau sabia?
36 Așa cum este scris,

“De dragul tău suntem uciși toată ziua.
Am fost socotiți ca niște oi pentru
măcelărie.”

37 Nu, în toate aceste lucruri suntem mai mult
decât biruitori prin Cel ce ne-a iubit.
38 Căci sunt încredințat că nici moartea, nici
viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici lucrurile
prezente, nici cele viitoare, nici puterile,
39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici vreun
alt lucru creat nu va putea să ne despartă de
dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos
Isus, Domnul nostru.

9

1 Eu spun adevărul în Hristos. Nu mint,
conștiința mea mărturisește cu mine în Duhul
Sfânt
2 că am o mare întristare și o durere
neîncetată în inima mea.
3 Căci aș putea să doresc să fiu eu însumi
blestemat de Cristos, din cauza fraților mei,
rudele mele după trup
4 care sunt israeliți; a căror adopție, glorie,
legăminte, dăruire a legii, slujire și promisiuni
5 din care sunt părinții și din care provine
Cristos în ceea ce privește trupul, care este peste
toate, Dumnezeu, binecuvântat în veci. Amin.
6 Dar nu este ca și cum Cuvântul lui Dumnezeu
ar fi fost zădărnicit. Căci nu toți cei din Israel
sunt din Israel.
7 și nici, pentru că sunt urmașii lui Avraam, nu
sunt toți copii. Ci, “urmașii voștri vor fi socotiți
ca de la Isaac”.
8 Adică, nu copiii cărnii sunt copiii lui
Dumnezeu, ci copiii promisiunii sunt socotiți
moștenitori.

9 Căci acesta este un cuvânt al promisiunii: “La
timpul hotărât voi veni și Sara va avea un fiu”.
10 Și nu numai atât, ci și Rebeca a conceput un
fiu, pe tatăl nostru Isaac.
11 Căci, nefiind încă născută, și neavând nimic
bun sau rău, pentru ca scopul lui Dumnezeu,
potrivit alegerii, să rămână în picioare, nu din
fapte, ci de la Cel care cheamă,
12 i s-a spus: “Cel mai mare va sluji celui mai
mic”.
13 Așa cum este scris: “Pe Iacov l-am iubit, dar
pe Esau l-am urât”.
14 Ce vom spune atunci? Există nedreptate la
Dumnezeu? Să nu fie niciodată!
15 Căci El a zis lui Moise: “Voi avea milă de cine
am milă și voi avea milă de cine am milă”.
16 Deci, nu este a celui care vrea, nici a celui
care aleargă, ci a lui Dumnezeu care are milă.
17 Căci Scriptura îi spune lui Faraon: “Tocmai
pentru aceasta am făcut să te înalț, ca să-mi arăt
în tine puterea Mea și ca numele Meu să fie vestit
pe tot pământul.”
18 Așadar, El are milă de cine vrea și
împietrește pe cine vrea.
19 Atunci îmi veți zice: “De ce mai găsește el
greșeală? Căci cine se împotrivește voinței lui?”
20 Dar, într-adevăr, omule, cine ești tu ca să
răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Oare lucrul
format îl va întreba pe cel care l-a format: “De
ce m-ai făcut așa?”
21 Sau nu are olarul un drept asupra lutului,
din aceeași bucată să facă dintr-o parte un vas
pentru cinste și din alta pentru dezonoare?

22 Și dacă Dumnezeu, vrând să-și arate mânia
și să-și facă cunoscută puterea, a îndurat cu
multă răbdare vasele mâniei pregătite pentru
distrugere,
23 și ca să facă cunoscută bogăția gloriei sale pe
vasele milei, pe care le-a pregătit mai dinainte
pentru glorie—
24 pe noi, pe care ne-a chemat și pe noi, nu
numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?
25 După cum spune și în Osea,

"Îi voi numi "poporul meu", pe cei care nu erau
poporul meu;
și "iubitul" ei, care nu era iubit."

26 În locul în care li s-a spus: "Voi nu sunteți
poporul Meu".
acolo vor fi numiți "copiii Dumnezeului celui
viu"."
27 Isaia strigă cu privire la Israel,

"Dacă numărul copiilor lui Israel este ca nisipul
mării,
rămășița este cea care va fi salvată;

28 Căci El va isprăvi lucrarea și o va curma cu
dreptate,
pentru că Domnul va face o lucrare scurtă
pe pământ."

29 După cum a spus Isaia mai înainte,

"Dacă Domnul oștirilor nu ne-ar fi lăsat o
sămânță,
am fi devenit ca Sodoma,
și ar fi fost făcut ca Gomora."

30 Ce vom spune atunci? Că neamurile,
care nu urmăreau neprihănirea, au ajuns la

neprihănire, la neprihănirea care vine din credință;
31 dar Israel, care urmărea o lege a neprihănirii, nu a ajuns la legea neprihănirii.
32 De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca și cum ar fi fost prin faptele legii.
S-au împiedicat de piatra de poticnire,
33 așa cum este scris,
"Iată, pun în Sion o piatră de poticnire și o stâncă de jignire;
și nimeni care crede în El nu va fi dezamăgit."

10

1 Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea mea către Dumnezeu este pentru Israel, ca să fie mântuit.
2 Căci mărturisesc despre ei că au un zel pentru Dumnezeu, dar nu potrivit cu cunoștința.
3 Pentru că, ignorând dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.
4 Căci Hristos este împlinirea Legii, ca neprihănire pentru oricine crede.
5 Căci Moise scrie despre dreptatea Legii: "Cel ce le împlinește va trăi prin ele."
6 Dar neprihănirea care vine din credință spune următoarele: "Nu spuneți în inima voastră: "Cine se va sui în cer?". (adică să-l coboare pe Cristos);
7 sau: "Cine se va coborî în abis?" (adică să-l coboare pe Cristos); sau: "Cine se va coborî în abis?". (adică să-l aducă pe Hristos din morți)."

8 Dar ce spune? “Cuvântul este aproape de
tine, în gura ta și în inima ta”, adică cuvântul
credinței pe care îl predicăm:
9 că, dacă vei mărturisi cu gura ta că Isus
este Domnul și dacă vei crede în inima ta că
Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit.
10 Căci cu inima se crede, ceea ce duce la
neprihănire, iar cu gura se face mărturisirea,
ceea ce duce la mântuire.
11 Căci Scriptura spune: “Oricine crede în el nu
va fi dezamăgit”.
12 Căci nu este nici o deosebire între iudei și
greci, căci același Domn este Domnul tuturor și
este bogat pentru toți cei ce-L cheamă.
13 Căci: “Oricine va invoca numele Domnului
va fi mântuit”.
14 Cum îl vor invoca, așadar, pe cel în care nu
au crezut? Cum vor crede în cel pe care nu l-au
auzit? Cum vor auzi fără un predicator?
15 Și cum vor propovădui ei dacă nu vor fi
trimiși? După cum este scris:

“Cât de frumoase sunt picioarele celor care
propovăduiesc vestea bună a păcii,
care aduceți vești bune!”

16 Dar nu toți au ascultat vestea cea bună. Căci
Isaia spune: “Doamne, cine a crezut în vestea
noastră?”.
17 Așadar, credința vine prin auz, iar auzul
prin cuvântul lui Dumnezeu.
18 Dar eu zic: nu au auzit ei? Ba da, cu
siguranță că da,

“Sunetul lor s-a răspândit pe tot pământul,
cuvintele lor până la marginile lumii.”

19 Dar eu întreb: nu știa Israel? Mai întâi
Moise spune,
“Vă voi provoca la gelozie cu ceea ce nu este
neam.
Te voi înfuria cu un neam lipsit de
înțelegere.”
20 Isaia este foarte îndrăzneț și spune,
“Am fost găsit de cei care nu m-au căutat.
Am fost dezvăluit celor care nu m-au cerut.”
21 Dar despre Israel spune: “Toată ziua mi-
am întins mâinile spre un popor neascultător și
răzvrătit.”

11

1 Întreb atunci: A respins Dumnezeu pe
poporul Său? Fie ca niciodată să nu fie așa! Căci
și eu sunt israelit, descendent al lui Avraam, din
seminția lui Beniamin.
2 Dumnezeu nu și-a respins poporul său, pe
care l-a cunoscut dinainte. Sau nu știți ce spune
Scriptura despre Ilie? Cum îl imploră el pe
Dumnezeu împotriva lui Israel:
3 “Doamne, ei au ucis pe profeții Tăi. Au
dărâmat altarele Tale. Eu am rămas singur, iar
ei îmi caută viața”.
4 Dar cum îi răspunde Dumnezeu? “Mi-am
rezervat șapte mii de oameni care nu și-au
plecat genunchiul în fața lui Baal.”
5 Tot așa, și în acest timp prezent există o
rămășiță, potrivit alegerii harului.
6 Și dacă este prin har, atunci nu mai este prin
fapte; altfel, harul nu mai este har. Dar dacă este

din fapte, nu mai este har; altfel fapta nu mai
este faptă.
7 Și atunci, ce se întâmplă? Ceea ce caută
Israel, nu a obținut, ci au obținut-o cei aleși, iar
ceilalți s-au împietrit.
8 După cum este scris: “Dumnezeu le-a dat un
duh de stupoare, ochi ca să nu vadă și urechi ca
să nu audă, până în ziua de azi”.
9 David spune,
“Masa lor să se facă o cursă, o capcană,
o piatră de poticnire și o pedeapsă pentru ei.
10 Să li se întunece ochii, ca să nu vadă.
Întotdeauna țineți-le spatele îndoit.”
11 Întreb, deci, dacă s-au împiedicat ca să
cadă? Să nu se întâmple niciodată! Dar, prin
căderea lor, mântuirea a ajuns la neamuri, ca
să le provoace gelozia.
12 Or, dacă căderea lor este bogăția lumii și
pierderea lor este bogăția neamurilor, cu cât mai
mult plinătatea lor!
13 Căci Eu vă vorbesc vouă, care sunteți nea-
muri. De vreme ce, fiind apostol al neamurilor,
îmi slăvesc slujba,
14 dacă, prin orice mijloc, pot să provoc la
gelozie pe cei din carnea mea și să salvez pe unii
dintre ei.
15 Căci, dacă respingerea lor este împăcarea
lumii, ce ar fi acceptarea lor, dacă nu viața din
morți?
16 Dacă cel dintâi fruct este sfânt, la fel este
și masa. Dacă rădăcina este sfântă, și ramurile
sunt sfinte.

17 Dar dacă unele dintre ramuri au fost rupte,
iar tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit
printre ele și ai devenit părtaș cu ele la rădăcina
și la bogăția măslinului,
18 nu te lăuda cu ramurile. Dar dacă te
lauzi, adu-ți aminte că nu tu susții rădăcina, ci
rădăcina te susține pe tine.
19 Veți spune atunci: “Ramurile au fost rupte,
ca să fiu altoit eu”.
20 Adevărat; prin necredința lor au fost rupte,
iar voi stați în picioare prin credința voastră. Nu
fiți îngâmfați, ci temători;
21 căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile
naturale, nici pe voi nu vă va cruța.
22 Vedeți, așadar, bunătatea și severitatea lui
Dumnezeu. Față de cei care au căzut, severitate;
dar față de voi, bunătate, dacă rămâneți în
bunătatea lui; altfel, și voi veți fi stârpiți.
23 Și ei, dacă nu vor continua în necredința lor,
vor fi altoiți, căci Dumnezeu este în stare să-i
altoiască din nou.
24 Căci dacă voi ați fost tăiați din ceea ce este
prin natură un măslin sălbatic și ați fost altoiți,
contrar naturii, într-un măslin bun, cu cât mai
mult aceștia, care sunt ramurile naturale, vor fi
altoiți în propriul lor măslin?

25 Căci nu voiesc, fraților, să nu cunoașteți
taina aceasta, ca să nu fiți înțelepți în
închipuirile voastre: că Israel a suferit o
împietrire parțială, până ce va veni plinătatea
neamurilor,
26 și tot Israelul va fi mântuit. Așa cum este
scris,

“Din Sion va ieși Eliberatorul,
și va îndepărta nelegiuirea din Iacov.
27 Acesta este legământul Meu cu ei,
când le voi șterge păcatele.”

28 În ceea ce privește Buna Vestire, ei sunt
vrăjmași din pricina voastră. Dar în ceea
ce privește alegerea, ei sunt iubiți din cauza
părinților.
29 Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu
sunt irevocabile.
30 Căci, după cum voi, în trecut, ați fost
neascultători față de Dumnezeu, dar acum ați
obținut îndurare prin neascultarea lor,
31 tot așa și aceștia au fost neascultători, pen-
tru ca, prin îndurarea arătată vouă, să obțină și
ei îndurare.
32 Căci Dumnezeu i-a legat pe toți de neas-
cultare, ca să aibă milă de toți.

33 O, adâncul bogăției înțelepciunii și a
cunoștinței lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse
sunt judecățile Lui și cât de neîntrecute sunt
căile Lui, care nu pot fi trasate!

34 Căci cine a cunoscut gândul Domnului?
Sau cine a fost consilierul lui?”
35 “Sau cine i-a dat mai întâi,
și i se va restitui din nou?”

36 Căci din El, prin El și pentru El sunt toate
lucrurile. A lui să fie gloria în veci! Amin.

12

1 De aceea, fraților, vă îndemn, prin mila lui
Dumnezeu, să vă aduceți trupurile voastre ca o

jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, care
este slujba voastră spirituală.
2 Nu vă potriviți cu lumea aceasta, ci trans-
formați-vă prin înnoirea minții voastre, ca să
puteți dovedi care este voia lui Dumnezeu, bună,
plăcută și desăvârșită.

3 Pentru că, prin harul care mi-a fost dat, spun
fiecăruia dintre voi să nu se socoată mai mult
decât trebuie să se socoată, ci să se socoată drept,
după cum Dumnezeu a dat fiecăruia o măsură de
credință.
4 Căci, după cum într-un singur trup avem
mai multe mădulare și nu toate mădularele au
aceeași funcție,
5 tot așa și noi, care suntem mulți, suntem
un singur trup în Hristos și, în mod individual,
mădulare unul altuia,
6 având daruri diferite, potrivit cu harul care
ne-a fost dat: dacă profețește, să profețească
după măsura credinței noastre;
7 sau dacă slujește, să ne dăruim slujirii; sau
cine învață, să se dăruiască învățăturii;
8 sau cine îndeamnă, să se dăruiască
îndemnului; cine dăruiește, să o facă cu
generozitate; cine conduce, cu sârguință; cine
face milostenie, cu veselie.

9 Dragostea să fie fără ipocrizie. Detestați ceea
ce este rău. Să se agațe de ceea ce este bun.

10 În dragostea fraților, fiți tandri unii cu alții;
în cinste, preferați-vă unii pe alții,
11 nu rămâneți în urmă cu sârguința, fiți
fervenți în duh, slujiți Domnului,

12 bucurați-vă în speranță, rezistați în
necazuri, continuați cu stăruință în rugăciune,
13 contribuiți la nevoile sfinților și fiți darnici
în ospitalitate.
14 Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc;
binecuvântați și nu blestemați.
15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură. Plângeți cu
cei ce plâng.
16 Fiți de aceeași părere unii față de alții. Nu
vă gândiți la lucruri înalte, ci asociați-vă cu cei
umili. Nu fiți înțelepți în închipuirile voastre.
17 Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Re-
spectați ceea ce este onorabil în ochii tuturor
oamenilor.
18 Dacă este posibil, atât cât depinde de tine, fii
în pace cu toți oamenii.
19 Nu căutați voi înșivă să vă răzbunați, iu-
biților, ci lăsați loc mâniei lui Dumnezeu. Căci
este scris: “Mie îmi aparține răzbunarea; Eu voi
răsplăti, zice Domnul.”
20 De aceea
“Dacă dușmanul tău este flămând, dă-i de
mâncare.
Dacă îi este sete, dați-i să bea;
pentru că, făcând așa, îi vei arunca cărbuni
de foc pe cap.”
21 Nu vă lăsați biruiți de rău, ci biruiți răul cu
binele.

13

1 Fiecare suflet să se supună autorităților
superioare, căci nu există autoritate decât de la
Dumnezeu, iar cele ce există sunt rânduite de
Dumnezeu.

2 De aceea, cel care se împotrivește autorității
se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; iar cei
care se împotrivesc vor primi pentru ei înșiși
judecata.
3 Căci conducătorii nu sunt o teroare pentru
fapta bună, ci pentru cea rea. Doriți să nu vă
temeți de autoritate? Fă ceea ce este bun, și vei
avea parte de laudă din partea autorității,
4 căci ea este un slujitor al lui Dumnezeu
pentru tine, spre bine. Dar dacă faci ceea ce
este rău, teme-te, căci nu degeaba poartă sabia,
căci este un slujitor al lui Dumnezeu, răzbunător
pentru mânia celui care face răul.
5 De aceea trebuie să vă supuneți, nu numai
din cauza mâniei, ci și din cauza conștiinței.
6 De aceea și voi plătiți impozite, pentru că sunt
slujitori ai lui Dumnezeu, care fac în permanență
tocmai acest lucru.
7 De aceea, dați fiecăruia ceea ce îi este dator:
dacă datorați impozite, plătiți impozitele; dacă
aveți vameși, atunci vameși; dacă aveți respect,
atunci respect; dacă aveți onoare, atunci onoare.

8 Să nu datorați nimănui nimic, decât să vă
iubiți unii pe alții; căci cine iubește pe aproapele
său a împlinit Legea.
9 Căci poruncile: “Să nu comiți adulter”, “Să
nu ucizi”, “Să nu furi”, “Să nu poftești” și orice
alte porunci ar mai fi, toate se rezumă la acest
cuvânt, și anume: “Să iubești pe aproapele tău
ca pe tine însuți”.
10 Dragostea nu face rău aproapelui. Prin
urmare, iubirea este împlinirea legii.

11 Fă aceasta, știind că a sosit deja vremea să
te trezești din somn, căci mântuirea este mai
aproape de noi decât atunci când am crezut.
12 Noaptea este departe, și ziua este aproape.
Să ne lepădăm deci de faptele întunericului și
să ne îmbrăcăm cu armura luminii.
13 Să umblăm cum se cuvine, ca în timpul
zilei; nu în desfrâu și beție, nu în promiscuitate
sexuală și acte de desfrânare, nu în certuri și
gelozie.
14 Ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu
faceți niciun fel de provizii pentru carne, pentru
poftele ei.

14

1 Acceptați acum pe cel slab în credință, dar nu
pentru certuri de păreri.
2 Un om are credință să mănânce de toate, dar
cel care este slab mănâncă numai legume.
3 Să nu-l disprețuiască cel care mănâncă pe
cel care nu mănâncă. Cel care nu mănâncă
să nu-l judece pe cel care mănâncă, pentru că
Dumnezeu l-a acceptat.
4 Cine sunteți voi care judecați pe robul altuia?
În fața propriului său stăpân stă sau cade. Da,
el va fi făcut să stea în picioare, căci Dumnezeu
are puterea de a-l face să stea în picioare.
5 Un om consideră că o zi este mai importantă.
Altul apreciază fiecare zi la fel. Fiecare să fie pe
deplin sigur în mintea sa.
6 Cine prăznuiește ziua, o prăznuiește pentru
Domnul, iar cine nu prăznuiește ziua, nu o
prăznuiește pentru Domnul. Cel care mănâncă,

mănâncă pentru Domnul, căci mulțumește lui
Dumnezeu. Cel care nu mănâncă, pentru Dom-
nul nu mănâncă, și îi mulțumește lui Dumnezeu.
7 Căci niciunul dintre noi nu trăiește pentru
sine și niciunul nu moare pentru sine.
8 Căci dacă trăim, trăim pentru Domnul. Sau
dacă murim, murim pentru Domnul. Așadar,
dacă trăim sau murim, suntem ai Domnului.
9 Căci pentru aceasta Hristos a murit, a înviat
și a trăit din nou, ca să fie Domnul celor morți și
al celor vii.
10 Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau tu, de
ce îl disprețuiești pe fratele tău? Căci toți vom
sta în fața scaunului de judecată al lui Hristos.
11 Căci este scris:,
“Pe viața Mea, zice Domnul, orice genunchi se va
pleca înaintea Mea.
Orice limbă va mărturisi lui Dumnezeu”.”
12 Astfel, fiecare dintre noi va da socoteală de
sine lui Dumnezeu.
13 De aceea să nu ne mai judecăm unii pe
alții, ci să judecăm mai degrabă aceasta: să nu
pună nimeni piedică fratelui său și nici prilej de
cădere.
14 Știu și sunt încredințat în Domnul Isus că
nimic nu este necurat de la sine; numai că pentru
cel ce consideră ceva necurat, pentru el este
necurat.
15 Totuși, dacă din pricina mâncării fratele tău
este mâhnit, nu mai umblați în dragoste. Nu
distruge cu mâncarea ta pe cel pentru care a
murit Hristos.
16 Atunci nu lăsați ca binele vostru să fie
defăimat,

17 căci Împărăția lui Dumnezeu nu este
mâncare și băutură, ci dreptate, pace și bucurie
în Duhul Sfânt.
18 Căci cel ce slujește lui Hristos în aceste
lucruri este plăcut lui Dumnezeu și aprobat de
oameni.
19 Așadar, să urmăm lucrurile care duc la pace
și lucrurile prin care ne putem edifica unii pe
alții.
20 Nu răsturnați lucrarea lui Dumnezeu de
dragul mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile
sunt curate, însă este rău pentru acel om care
creează o piedică prin mâncare.
21 Este bine să nu mănânci carne, să nu bei
vin și să nu faci nimic prin care fratele tău să se
poticnească, să fie jignit sau să slăbească.
22 Aveți credință? Ai credință în fața lui
Dumnezeu. Fericit este cel care nu se judecă pe
sine însuși în ceea ce aprobă.
23 Dar cel care se îndoiește este condamnat
dacă mănâncă, pentru că nu este din credință;
și tot ce nu este din credință este păcat.
24 Și acum, Celui ce poate să vă întărească,
după Buna Vestire a mea și după propovăduirea
lui Isus Hristos, după descoperirea tainei, care a
fost ținută ascunsă în veacuri îndelungate,
25 dar care acum s-a descoperit și, prin Scrip-
turile profeților, după porunca Dumnezeului
veșnic, a fost făcută cunoscută tuturor nea-
murilor, pentru ascultarea credinței,
26 pentru singurul și înțeleptul Dumnezeu,
prin Isus Hristos, căruia I se cuvine slava în veci!
Amin.

15

1 Iar noi, care suntem puternici, trebuie să
suportăm slăbiciunile celor slabi și să nu ne
mulțumim pe noi înșine.
2 Fiecare dintre noi să mulțumească
aproapelui său, pentru ceea ce este bine, ca
să-l zidim.
3 Căci nici măcar Hristos nu s-a mulțumit pe
sine însuși. Ci, după cum este scris: “Reproșurile
celor care vă ocărau pe voi au căzut asupra
mea”.
4 Căci tot ceea ce a fost scris mai înainte a fost
scris pentru învățătura noastră, pentru ca, prin
perseverență și prin încurajarea Scripturilor, să
avem nădejde.
5 Or, Dumnezeul perseverenței și al încurajării
să vă dea să fiți de aceeași părere unii cu alții,
potrivit cu Hristos Isus,
6 pentru ca, cu o singură gură, să slăviți cu
un singur gând pe Dumnezeul și Tatăl Domnului
nostru Isus Hristos.
7 De aceea, acceptați-vă unii pe alții, cum
și Hristos v-a acceptat pe voi, spre slava lui
Dumnezeu.
8 Acum spun că Hristos a fost făcut rob al
circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, ca
să confirme promisiunile făcute părinților,
9 și ca neamurile să slăvească pe Dumnezeu
pentru îndurarea Sa. După cum este scris,
“De aceea te voi lăuda printre neamuri.
și voi cânta în numele Tău.”
10 El spune din nou,
“Bucurați-vă, neamuri, împreună cu poporul
Său”.

11 Din nou,
“Lăudați pe Domnul, voi toate neamurile!
Toate popoarele să îl laude.”

12 Isaia spune din nou,
“Acolo va fi rădăcina lui Iesei,
cel care se ridică să stăpânească peste neamuri;
în El vor nădăjdui neamurile.”

13 Și Dumnezeul nădejdii să vă umple de toată bucuria și pacea în credință, ca să sporiți în nădejde prin puterea Duhului Sfânt.

14 Și eu însumi sunt încredințat de voi, frații mei, că voi înșivă sunteți plini de bunătate, plini de toată știința, în stare să îndemnați și pe alții.
15 Dar vă scriu cu mai multă îndrăzneală în parte ca să vă reamintesc, datorită harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,
16 ca să fiu slujitor al lui Isus Hristos pentru neamuri, slujind ca preot al Bunei Vestiri a lui Dumnezeu, pentru ca jertfa neamurilor să fie acceptabilă, sfințită prin Duhul Sfânt.
17 Prin urmare, mă laud în Hristos Isus în ceea ce privește lucrurile care țin de Dumnezeu.
18 Căci nu îndrăznesc să vorbesc despre alte lucruri decât despre cele pe care Hristos le-a lucrat prin mine pentru ascultarea neamurilor, prin cuvânt și prin faptă,
19 în puterea semnelor și a minunilor, în puterea Duhului lui Dumnezeu; astfel încât, din Ierusalim și de jur împrejur până în Iliricum, am propovăduit pe deplin Vestea cea Bună a lui Hristos;

20 da, făcându-mi scopul de a propovădui
Vestea cea Bună, nu acolo unde Hristos a fost
deja numit, ca să nu construiesc pe temelia
altuia.
21 Ci, după cum este scris,

“Ei vor vedea, la care nu a venit nicio veste
despre el.
Cei care nu au auzit vor înțelege.”

22 De aceea și eu am fost împiedicat de atâtea
ori să vin la voi,
23 dar acum, neavând loc în aceste ținuturi și
având de atâția ani dorința de a veni la voi,
24 voi veni la voi ori de câte ori voi merge în
Spania. Căci sper să te văd în călătoria mea și
să fiu ajutat de tine în drumul meu acolo, dacă
mai întâi mă voi putea bucura de compania ta
pentru o vreme.
25 Dar acum, zic, mă duc la Ierusalim, pentru
a sluji sfinților.
26 Căci Macedonia și Ahaia au binevoit să
facă o anumită contribuție pentru săracii dintre
sfinții care sunt la Ierusalim.
27 Da, a fost pe placul lor, și ei sunt datori.
Căci, dacă neamurile au fost făcute părtașe la
lucrurile lor spirituale, le sunt datoare să le
slujească și în cele materiale.
28 Așadar, după ce voi fi împlinit aceasta și le
voi fi pecetluit acest rod, voi pleca pe drumul
vostru spre Spania.
29 Știu că, atunci când voi veni la voi, voi
veni în plinătatea binecuvântării Binecuvântării
Bunei Vestiri a lui Hristos.

30 Vă rog, fraților, pentru Domnul nostru Isus
Hristos și pentru dragostea Duhului Sfânt, să vă
rugați împreună cu mine în rugăciunile voastre
către Dumnezeu pentru mine,
31 ca să fiu izbăvit de cei neascultători din
Iudeea și ca slujba pe care o am pentru Ierusalim
să fie plăcută sfinților,
32 ca să vin la voi cu bucurie, prin voia lui
Dumnezeu, și împreună cu voi să găsesc odihnă.
33 Acum, Dumnezeul păcii să fie cu voi toți.
Amin.

16

1 Vă încredințez pe Febe, sora noastră, care
este slujitoare a adunării din Cencreea,
2 ca să o primiți în Domnul, în chip vrednic de
sfinți, și să o ajutați în tot ceea ce va avea nevoie
de la voi, căci ea însăși a ajutat pe mulți și pe
mine însumi.
3 Salutați pe Prisca și pe Acuila, tovarășii mei
de muncă în Hristos Isus,
4 care și-au riscat gâtul pentru viața mea și
cărora nu numai eu le mulțumesc, ci și toate
adunările neamurilor.
5 Salutați adunarea care se află în casa lor.
Salutați-l pe Epaeneț, preaiubitul meu, care este
cel dintâi rod al Ahaiei pentru Hristos.
6 Salutați-o pe Maria, care a muncit mult
pentru noi.
7 Salutați-i pe Andronic și pe Junia, rudele
mele și tovarășii mei de închisoare, care sunt
remarcabili printre apostoli, care au fost și ei în
Hristos înaintea mea.
8 Salutați-l pe Amplias, iubitul meu în Domnul.

9 Salutați pe Urbanus, tovarășul nostru de
muncă în Hristos, și pe Stachys, iubitul meu.
10 Salutați pe Apelles, cel aprobat în Hristos.
Salutați-i pe cei din casa lui Aristobulus.
11 Salutați pe Irodion, ruda mea. Salutați pe cei
din casa lui Narcis, care sunt în Domnul.
12 Salutați pe Tryphaena și Tryphosa, care
lucrează în Domnul. Salutați-o pe Persis, cea
iubită, care a lucrat mult în Domnul.
13 Salutați pe Rufus, cel ales în Domnul, pe
mama lui și pe ai mei.
14 Salutați pe Asincritus, Flegon, Hermes, Pa-
trobas, Hermas și pe frații care sunt cu ei.
15 Salutați pe Filologus și pe Iulia, pe Nereus și
pe sora lui, pe Olimpa și pe toți sfinții care sunt
cu ei.
16 Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă.
Vă salută adunările lui Hristos.

17 Acum, fraților, vă rog să vă uitați la
cei ce fac dezbinări și prilejuri de poticnire,
împotriva învățăturii pe care ați învățat-o, și să
vă depărtați de ei.
18 Căci cei ca aceștia nu slujesc Domnului
nostru Isus Hristos, ci propriei lor pântece; și
prin vorbirea lor netedă și lingușitoare înșală
inimile celor nevinovați.
19 Căci ascultarea voastră a devenit cunoscută
de toți. De aceea mă bucur pentru voi. Dar
doresc ca voi să fiți înțelepți în ceea ce este bun,
dar nevinovați în ceea ce este rău.
20 Și Dumnezeul păcii îl va zdrobi repede pe
Satana sub picioarele voastre.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu
voi.
21 Timotei, tovarășul meu de muncă, vă salută,
precum și Lucius, Iason și Sosipater, rudele mele.
22 Eu, Tertius, care scriu scrisoarea, vă salut în
Domnul.
23 Gaius, gazda mea și gazda întregii adunări,
vă salută. Erastus, trezorierul orașului, vă
salută, la fel ca și fratele Quartus.
24 Harul Domnului nostru Isus Hristos să fie cu
voi toți! Amin.
25 *

* **16:25** TR plasează Romani 14:24-26 la sfârșitul lui Romani în loc de la sfârșitul capitolului 14 și numără aceste versete 16:25-27.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a